

[Udenrigsministeren]

Vi er også i gang med at udbygge samarbejdet med de private ulandsorganisationer, bl.a. gennem særlige rammeaftaler, vi er i gang med at forbedre koordinationen med andre donorer og med de multilaterale udviklingsorganisationer, og så har vi på grundlag af Udenrigskommissionens betænkning så sent som den 1. maj i år gennemført en helt ny organisationsstruktur i Udenrigsministeriet, som jeg for øvrigt venter mig ganske meget af, også på det bistandspolitiske og det bistandsadministrative område. Så vi er som sagt midt i det hele. Principperne er fastlagt, retningen er udstukket, og nu gælder det om at holde fast og få tingene gennemført.

På samme måde er det med bistanden til Østeuropa og Sovjetunionen eller det, der var Sovjetunionen. Regeringen fremsendte den 26. september i år en ganske ambitiøs Øststøtteplan til Folketinget, der lagde op til en meget aktiv dansk indsats til støtte for reformprocesserne i de central- og østeuropæiske og ikke mindst i de baltiske lande. Det er med indsatser både til fremme af erhvervsmæssigt samarbejde og joint ventures, med øgede rammer for eksportkreditter og investeringsgarantier, med vigtige indsatser på uddannelses- og omskoliningsområdet, med særlige tiltag på miljøområdet og med en fortsættelse af udbygning af de aktiviteter, der er sat i gang under den særlige demokratifond.

Der har været generel politisk opbakning bag Øststøtteplanen, og der har også været enighed om, at vi skulle være tidligt ude og yde den nødvendige bistand som et håndgribeligt bevis på vores støtte til den omlægning til demokrati og markedsøkonomi, som er i gang.

På det internationale miljøområde er vi også midt i forberedelserne af FN's store konference om miljø og udvikling til juni næste år, en konference, som lykkeligvis tegner til at blive andet og mere end tidligere FN-konferencer om udviklingsspørgsmål, og som formodentlig vil føre til vedtagelse af internationale konventioner både om klimaspørgsmålet og om bevarelse af den biologiske mangfoldighed. Konferencen vil forhåbentlig også kunne skabe grundlag for, at donorlandene som helhed vil øge deres fremtidige udviklingsbistand. Det er nødvendigt for herigennem aktivt at støtte udviklingslandenes bestræbelser for at integrere miljøhensyn og ressourcebeskyttende tiltag i deres nationale udviklingsstrategier.

Både Udenrigsministeriet og Miljøministeriet har fra første færd været aktivt engageret i forberedelsesprocessen forud for konferencen i Rio. I øvrigt vil Rådet for Internationalt Udviklingssamarbejde her til januar holde en konference om disse spørgsmål, hvor også de danske ulands- og miljøorganisationer vil deltage.

Alt dette om, hvad vi står midt i, og hvad vi er i fuld gang med. Men jeg er ikke uden forståelse for, at nogle, i en tid hvor der på alle disse vigtige områder – ulandene, Østeuropa, det globale miljø – sker så meget, føler et behov for at få tingene kulegravet og grundigt belyst for at få etableret et samlet syn på den globale udvikling og for at få skabt nogle klare rammer for, hvad Danmark kan og bør bidrage med i denne sammenhæng, og det er det, der er lagt op til med dette forslag om en bistandskommission.

Men jeg må også sige, at jeg er bange for, at en stort anlagt bistandskommission ikke er den rigtige vej at gå lige nu. Jeg er bange for, at en sådan kommission måske endda kan komme til at virke imod sin hensigt, at den vil kunne virke som en stopklods for de mange konkrete initiativer, der allerede er ved at blive gennemført på grundlag af alle de nye politiske beslutninger, jeg lige har gjort rede for. Det ville være farligt, for det er jo her og nu, det kribler og krabler i underskoven, det er her og nu, vi skal være med til at præge tingene, og hvor vi kan være med til at præge tingene, for vi har allerede både nationalt og internationalt taget fat på de store og omfattende problemstillinger, som vi står over for, både i forhold til udviklingslandene, i forhold til de central- og østeuropæiske lande og i forhold til de globale miljøproblemer.

Vi ser også, tror jeg, de sammenhænge, som der er imellem disse spørgsmål. Det er, som det er fremgået af, hvad jeg har sagt, heller ikke sådan, at vi mangler politiske målsætninger, principper, strategier og handlingsplaner på nogle af disse områder, tværtimod. Det, der udestår, og det, vi er i fuld gang med nu, det er at sætte målsætninger, principper og strategier igennem i hverdagen, i det praktiske arbejde. Det er det, vi skal bruge kræfterne på, og det er her, udfordringen ligger, og det er for øvrigt også her, resultaterne nu opnås. Det er altså det, vi skal bruge kræfterne på frem for netop